

kan derfor ogsaa ganske rolig lade de Udtalelser ligge, han fremførte om, hvorledes det Parti, hvortil jeg hører, har skaltet og valt med Landets Midler og af den Grund kan gøre os velfortjent til at blive skældt ud eller behandlet slet, naar vi komme til Valgmøder. Det har jeg slet ikke udtalt, at jeg blev, men det har naturligvis interesseret mig at høre af det ærede Medlem, at naar man hører til Højrepartiet, ved man, hvad man har at vente sig.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Krabbe): Til det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) tillader jeg mig at bemærke, at den paa-ankede Affattelse af Slutningen af § 15 ligesom forskellige andre Afsnit af Lovforslaget jo tilhører Landstinget, saa jeg ikke er nogen født Forsvarer lige over for den Kritik, som de maatte give Anledning til, og jeg vilde tillade mig at tro, at den Affattelse, vi havde i Folketinget forud, var noget mere fyldestgørende, men alligevel tror jeg, at denne Affattelse meget godt lader sig forsvare. Det er jo sikkert nok, at der vil forekomme Tilfælde, hvor en Undtagelsesbestemmelse er nødvendig. En Mand er blind, kan altsaa ikke finde det Navn, han vil sætte Mærke ved; en Mand er lam paa Hænderne eller mangler Hænder og kan ikke foretage Afkrydsningen o. s. v.; i saadanne Tilfælde maa der jo en Bestemmelse til om, hvad der skal foretages. Den Udgang, som er bleven nævnt under Forhandlingerne, nemlig at berøve saadanne Individer deres Valgret, forekommer mig at være den daarligste Udvej, og naar man søger en anden Udvej end denne, den daarligste, nødes man til at tage en, hvor man gør noget Brud paa de Regler, man ellers sætter Pris paa at indføre; det er en Nødvendighed, som man maa tage med, naar man ønsker Reformen. — Den Fremgangsmaade ved den ordinære Afstemning, som det ærede Medlem angav, er jo et meget interessant Bidrag til Forhandlingen; jeg drister mig ikke til, efter at have hørt den her, at anstille nogen Kritik over den. Jeg havde imidlertid det Indtryk, at den Fremgangsmaade, som er nedlagt i Forslaget, er i alle Maader nok saa sikker, og i hvert Tilfælde tror jeg, at det vil være hensigtsmæssigt, at Lovforslaget gaar til Landstinget i den Form, i hvilken Landstinget har vedtaget det, og i hvilken Folketinget nu ventelig erklærer, at det vil være tilfreds med Loven. Det er jo nemlig ikke alene saaledes, som det ærede Medlem for Københavns Amts 11te

Valgkreds (S. Olsen) nævnte, at det er et Udvalg i Landstinget, der har foreslaaet det, men det er Landstinget selv, der har vedtaget det, som det foreligger her.

Det er paa en vis Maade tilfredsstillende at høre, at den højtærede Minister er en Ven af denne Reform, men ogsaa jeg siger, at Glæden ved at høre det udtalt svækkes noget ved hvad den højtærede Minister bestandig ledsager sin Sympatierklæring med. Da vi forrige Gang talte om det, var den ærede Ministers Varme afdæmpet derved, at Folketinget ikke for nogle Aar siden havde taget det Lovforslag, som kom fra Landstinget. Senere tror jeg dog, at den ærede Minister er bleven enig med os i, at Lovforslaget, som det kom til os, netop ikke gennemførte det, vi sætte Pris paa, nemlig den virkelige hemmelige Afstemning. Nu i Dag siger den ærede Minister til min store Forundring, at hans Sympati for Forslaget dæmpes derved, at vi, saaledes som han udtrykte sig, vægrede os ved at afskaffe den offentlige Valghandling. Det Tilfælde har nu for det første aldrig foreligget, hvor vi have haft Lejlighed til at vægre os derved, men jeg for mit Vedkommende tilstaar for øvrigt aabent, at jeg er en Ven af den offentlige Valgforhandling. Den kan have Ulemper, og det er højt beklageligt, naar den har været personlig ubehagelig for den højtærede Minister, men den har absolutte Gøder; der kan være Ting, som komme frem ved et saadant Valgmøde, som ellers ikke komme frem. Der kan f. Eks. være noget, der er bleven udgivet for Kendsgerning eller for Sandhed, som er gaaet listende gennem Valgkredsen, som Bagvadskelse og slette Midler. Det aabner Valgforhandlingen den rette Lejlighed til at slaa ned. Dette: en Slutningsakt, hvor samtlige Vælgere staa Ansigt til Ansigt med deres Kandidat, det er en god Ting. Jeg sætter Pris paa den, og jeg tror, at det er rigtigt, at vi bibeholde den. Men Lejligheden har aldrig været der, til at det blev forlangt af os, at vi skulde afskaffe den, saa den højtærede Minister har slet ikke nogen Grund til at sige, at han har faaet Anledning til at blive mindre varm for Reformen af denne Grund.

Jeg tillader mig at anbefale, at Lovforslaget, saaledes som det foreligger, altsaa som det er vedtaget af Landstinget, gaar tilbage til Landstinget. Skulde Landstinget ønske nogen Forandring deri, ja, da ved jo Landstinget, at vi altid ere villige til at tale med vor højtærede Kollega.